

ज्ञागतिं Spr. (II) 7388. निवसति Hit. ed. Johns. 1683. वसतः स्म Pāṇāt. 53,17. तस्य सरसः समीपं जगाम Hit. 27,1. कालं नयमाना Pāṇāt. 60,25. वर्षाणि पञ्च पञ्च च — व्यतिचक्रमुः R. 1,63,9. R. Gorr. 2,23,37. Pāṇāt. 261,14. मुखेन गच्छेच्च मृतो ऽपि स्रतिम् R. Gorr. 1,4,149. 5,7,4. कुर्वन्वाङ्मयम् Kāthās. 40,71. तत्फलं लभते नारी मु° Spr. (II) 1663. 4626. Varāh. Brh. S. 49,6. सिद्धि 86,55. Pāṇāt. 4,2,22. Kāthās. 11,25. Rāṅga-Tar. 4,146. Pāṇāt. 48,2. 32,23. ददाति so v. a. gern P. 8,1,13, Schol. — c) मुखात् abl.: चतुर्वर्गप्राप्तिः मुखादेव जायते ohne Mühe, leicht, schnell Sāh. D. 2,5. — d) am Anf. eines comp. ohne Flexionszeichen; Accent eines solchen comp. P. 6,2,170. gaṇa काष्ठादि zu 2,1,67. °शीतल Verz. d. Oxf. H. 46, a, 39. fg. मुखास्तीर्णोपधानक 40. — Vgl. घृत्, घृतः, ग्राम°, ग्राम्य°, निः, पत्, पुनः, मनः (n. Herzenslust Buṅg. P. 9,18, 51), मक्षा°, मुख°, यथा°, राज°, वि°, वोर°, सौख, सौखिक, सौखीय, सौख्य. मुखंमुण m. Bez. von Īva's Waffe (खट्वाङ्ग) H. 200. — Vgl. मुखंमुण. मुखकर adj. 1) Wohlbehagen —, Lust —, Freude bewirkend Nir. 12, 9. Verz. d. Oxf. H. 161, a, No. 353. Kālakāra 1, 112. 4, 173. — 2) = मुकर leicht zu vollbringen, — bewerkstelligen Durgād. zu Vor. nach ÇKDr. धर्मः सताम् R. 5,86,12.

मुखकृत् adj. = मुखकर 1): सर्व° Spr. (II) 2700. मुखक्रिया f. das Bewirken von Wohlbehagen u. s. w. Dhātup. 33,75. मुखगन्ध adj. (f. घ्रा) = सुगन्ध wohlriechend R. 3,53,45. मुखगम adj. = सुगम leicht zu betreten, gangbar: पन्थाः MBh. 13,4640. मुखगम्य adj. dass.: श्रवती Kām. Nitīs. 7,36. मुखग्राह्य adj. 1) leicht zu packen, — erhaschen Kāthās. 61,33. — 2) leicht zu fassen, — begreifen Kumāras. 7,90. मुखघात्य adj. leicht zu tödten Pāṇāt. 194,6. मुखंकर 1) adj. (f. ई) = मुखकर 1). — 2) f. ई eine best. Pflanze, = जीवन्ती Rāṅga. im ÇKDr. मुखंघुण m. = मुखंमुण Triak. 1,1,48. मुखचर m. N. pr. eines Dorfes ÇKDr. मुखचार m. ein rasches Pferd Çabdām. im ÇKDr. मुखच्छाय adj. angenehmen Schatten gewährend: हुम R. 3,16,6. मुखच्छेद्य adj. leicht zu vernichten: ein Feind Spr. (II) 5859. 7092, v. l. Kām. Nitīs. 8,51. मुखोच्छेद्य v. l. Kām. Nitīs. 8,51. मुखज्ञात 1) adj. Accent P. 6,2,171. 4,1,52, Vārtt. 4. sich behaglich fühlend Buāt. 3,38. — 2) n. irgend etwas Angenehmes: जनय ररख-एउनं येन वा भवति मुखज्ञातम् Gtr. 10,3.

मुखतम् (von मुख) adv. behaglich: शेते R. 3,28,13. मुखता (wie eben) f. Behaglichkeit, Annehmlichkeit: स्वप्नस्य R. 5,31,38. मुखत्व n. nom. abstr. von मुख Wohlbehagen, Lust: को न प्रकृष्यदुःखेन मुखत्वपरिवर्तिना Kāthās. 22,252. स्रज्जन्दनवन्तितादि मुखवरोपः Sarvadarçanas. 167,1.

मुखद 1) adj. (f. घ्रा) Wohlbehagen —, Lust —, Freude gewährend: आदित्याः, दैत्याः R. 2,23,14. (प्राणत्यागे मित्रदर्शनम्) दाम्या मुखदं पञ्चा-ज्जीवतो ऽपि मृतस्य च Spr. (II) 4308. 1297. गङ्गा Gaṅgāphāṇāmamāntṛa im ÇKDr. विष्णु unter dessen 1000 Namen ÇKDr. शृङ्गारे मुखदा Pāṇāt. 4, 14,69. मनसः Varāh. Brh. S. 104,28. श्रुति° 64. बहुसहस्रसंघ° Spr. (II) 2309. — 2) m. a) Bez. einer Klasse von Manen Verz. d. Oxf. H. 40, a,

2 (v. l. स्वस्वध). गणा Mārk. P. 96,47. — b) ein best. Tact (ताल) Sām-gitādām. im ÇKDr. — 3) f. घ्रा a) eine best. Pflanze, = शमी Rāṅga. 8, 34. — b) eine Apsaras Çabdār. im ÇKDr. — c) N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9,2646. — 4) n. Bez. von Viṣṇu's Stätte Çabdārthak. bei Wilson.

मुखदायक adj. = मुखद 1) Pāṇāt. 1,14,46.

मुखदुःखमय (von मुख + दुःख) adj. (f. ई) aus Freude und Leid bestehend: दशा Kāthās. 117,140. Freude und Leid empfindend 113,83.

मुखदुःखिन् (wie eben) adj. Freude und Leid empfindend Buṅg. P. 10,60,38.

मुखदृश्य adj. gern gesehen, lieblich anzusehen Pāṇāt. 1,3,74. 4,3. 2, 3,22. शोभा सुमुखदृश्येषु (so ist zu schreiben) 1,1,78.

मुखदेव m. N. pr. eines Mannes Tāran. 170. fg.

मुखदेव्या adj. f. sich leicht melken lassend H. 1268. °देव्यास्तौर्भेयो H. ad. 3,314. — Vgl. मुखसंदेव्या.

मुखधन m. N. pr. eines Kaufmanns Kāthās. 43,73. fgg.

मुखन n. nom. act. von मुख् Dhātup. 28,38.

मुखनाथ m. N. pr. einer in Mathurā verehrten Gottheit Verz. d. Oxf. H. 148, b, 40.

मुखनिविष्ट adj. behaglich —, bequem sitzend Pāṇāt. 3,5,6.

मुखपर adj. dem es hauptsächlich um Freuden zu thun ist, genuss-süchtig Çāk. 162, v. l. Varāh. Brh. 24(22),13.

मुखपेय adj. behaglich —, ohne Mühe zu trinken Spr. (II) 6762.

मुखप्रकाशमुनि m. N. pr. eines Mannes Hall. 153. 206.

मुखप्रणाद adj. angenehm klingend: केषितं कृपानाम् MBh. 6,137.

मुखप्रद adj. Wohlbehagen —, Lust bewirkend Mārk. P. 106,58.

मुखप्रबोधक adj. (f. °धिका) leicht verständlich Verz. d. Oxf. H. 170, b, No. 380.

मुखप्रवेप adj. leicht erzitternd: तरु R. 2,96,3 (105,3 Gorr.).

मुखप्रश्न m. eine Erkundigung nach dem Wohlbefinden Jmdes: °प्रश्न-मुदाक्रेत् MBh. 12,7050. दा 4261. °द 4260.

मुखप्रसव m. eine glückliche Niederkunft: °मत्त Verz. d. Oxf. H. 94, a, 15.

मुखप्रसवन n. dass. Weber, Kāṣṇāg. 266.

मुखप्रसुप्त adj. behaglich —, süß schlafend R. 1,9. — Vgl. मुखसंसुप्त und मुखसुप्त.

मुखप्राप्तधन adj. ohne Mühe zu Geld gekommen Sāh. D. 111.

मुखप्राप्य adj. leicht zu erlangen, — gewinnen: ein Mädchen Kāthās. 33,168.

मुखप्लव adj. wo man behaglich baden kann R. 2,91,71. मुखप्लव ed. Bomb.

मुखवद् adj. lieblich, reizend: मुखवद्मसंबद्धं तथा श्लेष प्रभाषते R. 2,96,14.

मुखवन्धन adj. an der Lust —, an den Freuden der Welt hängend Kām. Nitīs. 7,6.

मुखबुद्धि f. leichtes Verständnis: बालानां °बुद्धये Verz. d. Oxf. H. 197, b, No. 462.

मुखबोध m. dass.: बालानां °बोधाय Verz. d. Oxf. H. 161, a, No. 354. °बोधार्थम् 132, a, No. 240. °कृत् Çatr. 1,15. °त्रय adj. leicht verständ-